

Kihal a képregény?

2012 december 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Régen gyerekeknek való m?fajként nézték le, ma pedig fokozatosan előregedik az olvasóközönsége. A képregény nehezen veszi fel a versenyt az internettel, miközben egyes vélemények szerint az olvasás megszerettetése érdekében nagyon is hasznos lehet a forgatása.

De mi a helyzet Magyarországon? Többek között err?l is beszélgetett kedd este a Mesebeszéd sorozat

záróeseményeként Lakatos István rajzoló és Bayer Antal fordító, szerkesztő.

Az est moderátora, Rusznyák Csaba, a Könyvesblog szerzője először a személyes élményeiről és a hatásokról faggatta beszélgetőpartnereit. Bayer, aki szerkesztőként, fordítóként és közösség-szervezőként nagyon sokat tett azért, hogy a kétezres évek második felében megélénkült a magyar képregénykultúra iránt figyelem, röviden kitért a műfaj történetének itthoni vonatkozásaira. Szóba került természetesen a szocializmus időszak, amikor a zsáner fokozatosan kikerült a tiltott kategóriából, és megterve, de mégiscsak helyet kapott például az újságok lapjain.

Kis magyar képregénytörténet

A nemzetközi példákkal ellentétben Magyarországon inkább a megképzett regények divatjáról lehetett beszélni, az első gyerekeknek szóló képregényekre a hatvanas évek második feléig kellett várni, ekkor bukkantak fel a kisebbnek szóló képkockák a Pajtás című újság oldalain. Később megjelent a Kockás, és olyan alkotók is részt vettek a hazai képregénytermelésben, mint a többek között Vuk megrajzolójaként híressé vált Dargay Attila. Bayer szerint az '56 utáni enyhülés és az a szándék, hogy a tömegek figyelmét szórakozással vonják el a komolyabb kérdéseiről, eredményezte azt, hogy egyre több újságban, mindenekelőtt a rejtélyfejtők szívének oly kedves Fülesben egyre-másra tűntek fel a képregények.

Képesített regényfeldolgozás – egy tipikus példa a szocializmus id?szakából

Forrás: Képregénymúzeum blog

Konkrétan Cs. Horváth Tibornak volt köszönhet? ez a nyitás, aki szinte egymaga szervezte a honi képregényszakma életét, és igen ügyes menedzsernek bizonyult, külföldön is sikerrel kereskedett a magyar alkotásokkal. Arról már megoszlanak a vélemények – tette hozzá mosolyogva Bayer –, hogy ebb?l mennyit láttak viszont a magyar grafikusok. A rendszerváltás után piaci alapokra helyez?dött a képregénykiadás is, megjelent több olyan kiadó, amely a külföldön, f?ként Amerikában sikeres „szuperh?sös” füzetekkel árasztotta el a magyar újságos standokat – mert a kétezres évekig alapvet?en itt lehetett hozzáférni a képregényekhez. Kés?bb, a kétezres évek közepét?l lehet számítani a „nagykorúsodás” id?szakát, amit jelez többek között a Magyar

Képregénykiadók Szövetségének megalakulása. Számos magyar alkotó t?nt fel – mások mellett Lakatos István is ekkortájt kezdett hírt adni magáról –, és arra is jó néhány kísérlet történt, hogy állandó folyóiratok, antológiák jöjjenek létre.

Bayer Antal a kedvencei között

Forrás: Magyar Képregényszövetség

A személyes emlékek kapcsán Bayer a francia képregényeket emelte ki. A mai napig birtokában vannak például olyan füzetek, melyekbe még gyerekként ? írta bele ceruzával a magyar szöveget, amelyet édesapja fordított le neki franciából. Kés?bb élt is kint, és ez meghatározónak bizonyult számára, olyannyira hogy legjobb tudomása szerint ? volt az els? Magyarországon, aki a bölcsészkar szakterületét a képregény témájából írta. Bayer egyébként több szakmai blogot is szerkeszt, ezek közül egyik a [Képregénymúzeum](#), ide érdemes mindenkinek ellátogatnia, akit izgalomba hoznak a régi képkockák és a több évtizede húzott vonalak.

Lakatos István, akit a szélesebb közönség a [Lencsilány](#) cím? szerz?i albuma, valamint a Dobozváros cím? meseregénye kapcsán ismerhet, úgy emlékezett els? találkozására a képregénnyel, hogy számára mindig is a világ legtermészetesebb dolga volt ezek olvasása – még azt megel?z?en is, hogy rendszeren megtanult volna olvasni. Csak a húszas évei elején tudatosult benne, hogy rajongó. Személy szerint fájjalja, hogy nem készülnek a legkisebbeknek képregények, ami pedig adott – az öccse által a kiegészít? vackok miatt vásárolt Donald kacsa füzeteket hozta fel példaként –, az nyelvileg kiábrándítóan silány. Bayer és Lakatos is egyetértett abban, hogy nincs ma olyan magyar képregény, amely olyan meghatározó élmény lehetne a gyerekeknek, mint amilyen például a Bucó, Szetti, Tacsí volt évtizedekkel korábban.

Nemzetközi példák, öreged? rajongók

Ehhez képest a franciáknál milliós példányszámban kelnek el a klasszikusok, mint amilyenek az Astérix-történetek. Emellett id?r?l id?re felbukkannak olyan friss látásmódú alkotók, akik élményt tudnak kínálni a mai olvasóknak, beleértve a kisebbeket is. Példaként Titeuföt hozta Bayer, a képregényh?s a mai kisiskolások néz?pontjából szemléli a világot, és hihetetlenül népszerű hazájában – ahol egyébként mai napig divat képregényalbumot ajándékozni karácsonyra.

Kés?bb Rusznyák arról faggatta vendégeit, valóban csökken-e világszerte a képregények népszerűsége. Lakatos rövid és tömör ítélete szerint a képregény nem versenyképes. Bayer annyiban árnyalta ezt, hogy például Amerikában a filmsikerek és a számítógépes játékok hatására szárnyal egyes képregényfigurák népszerűsége, de a fiatalabbak soha nem olvasták a feldolgozások alapját jelent? füzeteket.

Lakatos István grafikai alteregója teremtményei között

Forrás: [Devintart](#)

A magyar képregényes rendezvényeket is feln?ttek keresik fel – számoltak be tapasztalataikról mindketten. Végül arról folyt a csevej, hogy miközben gyerekkönyvre még költenek a szül?k, a képregényt, legyen bármilyen igényes, messze kerülnek. Bayer felidézte, hogy a zseniális rajzkészség? Zorád Ern?t azzal golyózták ki az el?z? rendszerben a gyerekkönyv-illusztrátorok köréb?l, mert képregényalkotóként szerzett ismertséget, és még ma is létezik ez a választvonal. Lakatos szerint fontos lenne, hogy a legkisebbek számára is készüljenek olyan egyszer? történetek, amelyeket képregényes formában beszélnek el. Persze vannak alkotók, akik mindkét területen – vagyis képregényszer?ként és gyerekkönyv-illusztrátorként is – nyomot hagynak, Lakatos István is közéjük sorolható, aki mindkét területen elismertnek számít már.

Korunk h?se, Titeuf (háttal)
Forrás: Facebook

thy - mno.hu

Ajánló